

גיליון מס' 9

פרשת "שמות"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הקנאה

הקנאה היא מידה שמלווה אותנו משחר ילדותנו, תנסו להיזכר מה היה קורה אם רק היה מעז מישוהו לקחת לנו צעצוע מסוים, מיד היינו נלחמים כנגדו להחזיר לנו את המשחק, ואם חלילה אחד מהאחים קיבל ממנת מאבא, הרי זה היה שווה בעינינו לחורבן בית המקדש, ואם ברצונכם לראות עד כמה מידת הקנאה טבועה בנו, תנסו לתת ממנת לאחד מילדיכם לפני אחיו, ותראו מיד את תגובתם: "למה רק לו? מה איתי?" - והדברים מוכרים לכולם. ואם תשאלו: מתי זה נעלם מאתנו? התשובה היא - "זה עדיין לא נעלם, רק אנחנו מתביישים לומר בפה "למה לו יש ולי אין", וכמעט לכל אחד מאתנו יש קנאה מסוימת על החבר, וזה דבר שמונע אותנו משמחה אמיתית בעבודת השם".

תוצאות הקנאה

שלמה המלך מלמד אותנו (משלי יד, ל) "ורקב עצמות קנאה", הקנאה כל כך חודרת לתוכנו, עד שמגיע עד לעצמותינו, ומביאה אותם לידי ריקבון. אדם ששולטת בו מידה מגונה זו, יכול להגיע על ידה לכל הפשעים שבעולם, כמו שאומרת הגמרא "החמדה מביא לידי גניבה, ואם לא יצליח במשימתו, אפילו ירצח את בעלי הדבר שחומד בו". וכך עשה באמת אחאב מלך ישראל, שאשתו המרשעת איזבל, חמדה את הכרם הסמוכה לביתם, שהייתה שייכת לנבות היזרואלי, ובתחילה ביקש אחאב לקנות ממנו את הכרם, ולאחר שלא הסכים נבות למכור את הכרם שירש מאבותיו, הלך המלך ושיחד שני עדי שקר שיעידו על נבות שקילל את השם ואת המלך, וכך הוציאו את נבות להורג, והלכה היא, שהמורד במלכות נכסיו עוברים למלך, ועל זה הוכיח אותו אליהו הנביא (מלכים א כא, יט) "הרצחת וגם ירשת". לצערנו, אפילו תלמידי חכמים שלומדים ומלמדים תורה לרבים, פעמים שלא שמים ליבם, ונכנסת בהם מידת הקנאה, עד שמכפישים אחרים על לא עוול בכפם, וחושבים הם שעושים את זה לשם שמים, ואינם מבינים שהקנאה מדברת מגורונם, ואם באריות נפלה שלהבת, מה נאמר אנחנו. לדעתי - רוב האנשים שלוקים במידה מגונה זו, אינם מודעים למחלה שמקננת בתוכם, ואם היו מבינים כמה נזק גורמת להם מידה זו, ועד כמה היא משפיעה על חייהם, ודאי לי שהיו עושים כל מאמץ כדי להפוך לטובי עין, כמו שאסביר בהמשך.

למה איני מאושר?

הקנאה מבטלת את האפשרות שנהיה מאושרים, וזה מפני שאפילו אם ישלח לנו הבורא יתברך את כל משאלות ליבנו, הרי ברגע שנראה את שחברינו קיבל יותר מאתנו, מיד השמחה תפרח מליבנו, ממש כמו המן הרשע, שהגיע לגדולה וכולם כורעים ומשתחוים להמן, ולכאורה היה צריך לשמוח, אבל קנאתו למרדכי היהודי העבירה אותו מן העולם. פעמים שגם לימוד התורה שלנו נובע מקנאה בוזלת, ובמקום ללמוד כדי לעשות נחת רוח אמיתית לבורא יתברך, עסוקים בלימוד כדי לקבל כבוד כמו רב פלוני וכדומה, ואפשר לדמות את זה לסטייה קלה מאוד בסיבוב ההגה, שבתחילה לא נרגיש בשינוי בנסיעה, אבל לאורך זמן הסטייה תגדל עד מאוד, כך גם בעל הקנאה, שמתחיל בטעות קטנה, שלא ביער מעצמו מידה זו, וסופו שיכול לאבד את עולמו, כמו שאמר התנא באבות (פ"ד משנה כא): "הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". הקנאה מלווה אותנו בכל מעשינו בחיים, אדם יכול לקנאות בחברו, שמצא בת זוג טובה יותר ממנו, וכן כשנולדה לו בת בחסד של חנים מאת השם יתברך, הוא לא נהנה מטובתו של השם, מפני שלחברו נולד בן. וכך אם הצליח לקבל תשעים במבחן, עדיין אינו מסופק, משום שחברו קיבל ציון יותר טוב ממנו. וכן זה נמשך בקניית דירה מושלמת בשבילו, לא ירגיש סיפוק, בגלל שחברו השיג דירה יפה יותר, ובמחיר נמוך

יותר. כך הדבר לגבי קניית רכב, שייחנה ממנו עד שראה את השכן עם רכב יקר יותר.

ואפילו אם זיכה אותו הבורא יתברך להעביר שיעורים לעם ישראל, יהנה עד שיראה רב אחר שממלא אולמות יותר ממנו, או שנהנים מהרצאת חברו יותר משלו, וכך זה נמשך בהוצאת ספר, שזיכה אותו השם יתברך, יהנה מהמצווה היקרה עד שיתברר לו שעדיין לא הגיע לחצי מכמות מכירת הספרים של רב פלוני, ופעמים אם רשמו את שמו במודעה למטה מחברו, ליבו נחמץ בקרבו על הכבוד שנתנו לחברו יותר ממנו. ומידה זו תלווה אותו עד יום המיתה, עד שאפילו בעולם העליון יקנא בחברו שזכה ללוויה מכובדת יותר ממנו.

אישה עשתה שיפוץ כללי בביתה, וממהרת לקרוא לחברותיה, ולהראות להן את יופי המטבח, וכמה הוא מיוחד במינו, והקרמיקה הבהוקת שהזמינה במיוחד מאיטליה וכו', עד שאחת מהחברות מספרת לכולם שאף היא שיפצה לא מזמן, וקנתה מטבח קצת יותר חדשני, במחיר נמוך יותר, ואפילו מצאה ייצור מיוחד של קרמיקה, שעולה בכמה דרגות על הקרמיקה של חברתה. אתם בטח מבינים שברגע זה נגמרה השמחה מהדברים שזיכה אותה השם יתברך -

"מה כל זה שווה לי, אם לחברתי יש יותר טוב?" - אומרת בליבה.

"קנאת סופרים"

כמו שכתבתי כבר, הקנאה לא פוסחת על לומדי התורה, ואם למדנו שלושה דפי גמרא היום, ודאי שהרגשת סיפוק תמלא את ליבנו, עד הרגע שבו מספר לנו החברותא, שהייתה לו סיעתא דשמיא מיוחדת, והספיק ללמוד שבעה דפים, מיד מתגמדת בליבנו הזכות של שלושת הדפים שלמדנו, ובמקום שנצא בריקוד ובמחול על הזכות הנפלאה שזיכה אותנו הקדוש ברוך הוא ללמוד את תורתו, ואפילו מילה אחת, שיש בה מעלות שאין לנו היכולת להבין, במקום זה איננו מסופקים משלושה דפים שלמדנו. ואם תשאלו - הרי כתוב בגמרא (ב"ב כא.): "קנאת סופרים תרבה חכמה"? קנאה זו דורשת שמחה אמיתית בלב האדם על הצלחת חברו בתורה, ורצון אמיתי שגם אנו נזכה לעשות נחת רוח לבורא יתברך, וחלילה לא לקנאות, ולרצות בירידת ערך חברו, או שנאה לחבר על הצלחתו יותר ממנו, מה שקורה בדרך כלל, ובוודאי שלא יקנא בגלל הכבוד שמגיע לחברו בגלל גדולתו בתורה.

אם באמת רצונך שהקנאה שלך תרבה לך חכמה, עליך קודם לכל להודות לבורא יתברך על הצלחת חברך, ולשמוח בליבך שיהודי מצליח לשמח את השם יתברך, ואפילו להתפלל עליו שימשיך להצליח במלאכת הקודש שלו, ורק לאחר מכן להתפלל ולרצות שאף בחלקך תהיה הזכות של לימוד תורה והפצתה לאחרים.

כמה פעמים ראיתי איך שניגשים אלי אנשים ומספרים על יהודים אחרים דברים רעים וקשים, ומתוך דבריהם, הבנתי שהקנאה מדברת מגורונם, ובתוך ליבם קשה להם לראות בהצלחת האחר, ובכישלונם שלהם, עד שקנאה זו יכולה להביא אותם חלילה למה שאמרו חז"ל (מסכת דרך ארץ פרק היוצא הלכה יג) "בעלי לשון הרע, אין להם חלק לעולם הבא". בספר אורחות צדיקים (שער הקנאה), מביא מה היה סופם של החמדנים, שרצו להשיג דבר שאינו שלהם. ראשון הקנאים - היה הנחש הקדמוני, שחמד את חוה אשתו של אדם, וגרם על ידי זה מיתה על העולם, והפסיד גם את מה שהיה לו, ונגזר עליו (בראשית ג, יב) "על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך". כך היה עם קין - שנולד עם תאוה אחת, שהייתה גם אשתו, הבל נולד עם שתי תאוות שאף הן היו נשיות, ומחמת הקנאה באחיו שבערה בו בנוסף לזה שהבורא יתברך קיבל את מנחתו של הבל, ולא את שלו, קם והרג את אחיו, עד שאיבד את שתי העולמות.

המשך בגב העלון

זמני כניסה ויציאת השבת

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
16:24	16:03	16:26	16:12
17:16	17:19	17:19	17:12
17:46	17:50	17:51	17:42

לרפואת

להצלחת

לעילוי נשמת

בצלאל בן משיח שרון יעקב בן גאולה חיה שושנה בת מרים

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

זכרוננו של מרן עשה לו שם בעולם, כידידו זכרוננו של מרן נבע מכוח אהבתו לתורה הקדושה. ועל כך יעיד הסיפור הבא. בימים עברו כאשר תהליך ההדפסה היה ארוך ומסובך, לא היו מחברי הספרים מוסרים את כתביהם להקלדה ולהגהה וחוזר חלילה, תחת זאת היו מוסרים את כתבי ידיהם לבתי הדפוס, והמדפיסים היו מדפיסים את הספרים היישר מכתב ידם, כך הודפסו גם הכרכים הראשונים של שו"ת "יביע אומר" שחיבר מרן, מרן היה מפיקד את מחברותיו הגדושות בידי האמונות של בעת הדפוס ועובדים מסורים היו מסדרים את אותיות העופרת על לוחות מתכת, לפי כתב היד, לקראת הדפסת הספר, והנה, ביום מן הימים התקבלה שיחת טלפון בהולה בביתו של מרן, היה זה בעל בית הדפוס שסיפר בשפל קול כי אחד הדפים מכרך השו"ת, נעלם ואיננו. "אנו הופכים כבר במשך שעות כל פינה בבית הדפוס על מנת למצוא את הדף, ואיננו מוצאים!". כמעט בכה המדפיס "אנא לא מצאתי פנים להתקשר אליכם, אבל לא הייתה לי ברירה, אנא. חפשו גם בבית אולי הוא נותר שם". בהלה אחזה בבני ביתו של הרב למשמע דבריו של האיש, הם חיפשו אחר הדף האבוד, הפכו את המגירות ורוקנו את המדפים ואולם לשווא, גם הם לא הצליחו במאמציהם, הדף נעלם כאילו בלעה אותו האדמה, כמוכן שאת כל זה עשו כדי שהם מנסים להסתיר ממרן את מטרת החיפושים, אולם לבסוף נתערור חשדו של מרן בעקבות התכונה יוצאת הדופן, "מה קרה?" שאל, ובני הבית חששו לספר "מה ארע?" שאל מרן שנית. והם נאלצו לדווח על הדף היקר, שנעלם ואיננו... ליבם הלם כתוף כאשר מרן הביט נכחו ומצחו נחרש קמטים, "באיזה דף מדובר?" שאל, וכאשר נענה שלף דף ועט, והחל משחזר ממוחו את כל הדף האבוד. הוא ישב ורשם את כל מראי המקומות שהובאו באותו דף, עם ציוניהם המדויקים, הוא העלה את כל הסברות ואת כל הקושיות, התיאורים והראיות, וזאת מכוח הזיכרון בלבד, כאשר סיים, קיפל את הדף ומסרו בידי אחד מבניו, "קח את הדף לבית הדפוס ושמו עליו שלא יאבד בשנית" אמר בבת שחוק, בני הבית השתוממו עד עומק נשמתם, מכוח הזיכרון המופלא של הרב אולם תדהמתם גברה שבועתיים כאשר הדף האבוד נמצא בבית הדפוס כעבור כמה ימים. ומדוע? משום שבעל בית הדפוס ישב והשווה בין הדף המקורי לדף המשוחזר שורה שורה, ולתדהמתו לא היה גבול, הוא גילה כי הדפים תואמים זה לזה במדויק, מילה במילה, אות באות ... מרן שיחזר את הדף בדייקנות. **שבת שלום**

שאלות ותשובות ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

1. נשפך לי קולה על הרצפה בשבת, האם מותר לשטוף את הרצפה? ואם כן באיזה מגב?
ת. מותר לשפוף מים באזור מקומי ולגרוף אותם על ידי מגב שלא על מנת לשטוף את כל החדר וכדאי לגרוף בעזרת מגב, שעשוי מסיליקון ומעיקר הדין מותר עם מגב עשוי ספוג.
2. אשתי מאוד מפחדת מג'וקים, וכשיש ג'וק בבית בשבת היא רוצה שאני יהרוג אותו (או שהיא תהרוג אותי), האם מותר? ומה הדין לכפות עליו כלי?
ת. אסור להרוג ג'וק בשבת. אולם מותר לכפות עליו כלי גדול שלא יהיה ניצוד לגמרי בתוכו משום הצער הגדול שיש בדבר.
3. האם מותר להטעין פלאפון בבית כנסת או בבית המדרש?
ת. לכתחילה כדאי לבקש רשות האחראים ומכל מקום אם זה באופן ארעי נראה שמותר שמסתמא תורמי בית המדרש מסכימים לדבר.
4. מה מברכים על לחוח? ומה הדין אם קבעתי עליו סעודה (אכלתי שיעור 216 גרם)?
ת. הלחוח ברכתו בורא מיני מזונות ואם קבע עליו סעודה הדבר תלוי אם הלחוח עבה בצדדים שלו וכגון שעשו אותו במחבת קטנה עד שעלה מכל הצדדים אזי אם קובע עליו סעודה ברכתו "המוציא" ואם בצדדיו הוא יורד והולך לעולם ברכתו "בורא מיני מזונות".
5. מה מברכים על ג'חנון? ומה הדין אם קבעתי עליו סעודה?
ת. הג'חנון ברכתו מזונות. ואם קובע עליו סעודה יש לחלק בין ג'חנון שנעשה בסיר עגול סגור אז ברכתו לעולם מזונות לבין אם עשהו בתנור פתור שאם קובע עליו סעודה ברכתו "המוציא".
6. אכלתי דגנים עם חלב וברכתי עליהם מזונות, בסוף נשאר לי בקערה חלב בלי דגנים, האם אני צריך לברך עליו?
ת. דבר זה נחלקו בו רבותינו הראשונים האם הטפל נפטר בברכת העיקר גם כשאנו נאכל יחד עימו ולהלכה ספק ברכות להקל ולא יברך על החלב שנשאר.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

ישראל מקדמת דנא לכבד בנתינת השם ע"ש ההורים אך בזה ישנם מנהגים שונים. ישנם שקוראים ע"ש הורי הבעל בחיי חיתום. ויש רק לאחר מותם. ויש הקוראים ע"ש הורי האשה. ועי' בשו"ת יביע אומר. יוסף הצדיק השכיל ברוב חוכמתו לתת צוואה שכל עם ישראל יוכל לקיימה גם בזמנים אפלים בהם תישלל חירותם. אך דרך השם היהודי יהיה קשר לנשמתם עם בורא עולם. גם כאשר ישקעו במט' שערי טומאה. וכפי שכתב המהרש"ו בשער הגלגולים שבזוהר עולם מכניס בפיהם של ההורים שם המוכרח לאותה הנשמה "כפי המקום שחוצב משורש האדם העליון". ע"כ. אך כמוכן שיש להורים בחירה חופשית שיכולים לקלקל ולבחור שם פגום. לכן כאשר מתלבטים בעניין השמות ולא יודעים האם זה רצון ה' או רצון ההורים. מומלץ ללכת לרב ת"ח ידוע ע"מ להתייעץ עימו בעניין השם. אך צריך לשים לב. מפני שלצערנו כיום ישנם יועצי שמות רבים שמקלקלים ומזיקים ונותנים שמות ומחליפים שמות בחוסר אחריות וחוסר ידע וכבר ידועים דברי האריז"ל שאם עוקרים שם לגמרי יכולים להפסיק את חייו של האדם. לסיכום: מומלץ לתת שמות תנכיים חיובים. או ע"ש ההורים. ההחלטה בידם של ההורים. אך מומלץ לפני נתינת השם להתייעץ עם ת"ח הבקיא בנושא זה. **שבת שלום**

סוד השמות

באחת ההרצאות פנתה אלי אשה מהקהל ושאלה, מה אפשר לעזור לנער בגיל ההתבגרות שמאוד מופנם וחסום רגשית? שאלתי. מה שמו? ענתה לי – קוראים לו "סלע"..... ויש לו בעיות רגשיות!!!
האם יש קשר בין השם והשפעתו על האדם?
בסייעתא דשמיא התחלנו חומש חדש, שמו של הספר נקרא ע"ש השמות!!! בעל הטורים מציין, שצוואתו של יוסף הצדיק שלא ישנו את שמו. ואע"פ שיוסף נשתנה שמו לצפנת פענח אין ללמוד מזה לשאר העם מפני שנשתנה בעל כרחו ע"י פרעה. המדרש מציין, שעניין השמות היה מבין הגורמים ליציאת בני"מ מצרים 210 שנים לאח"כ!!! ביאור הדבר: השם מורכב מאותיות. אות פירושו סימן. אותיות האותיות הם קוד וסימן למערכות רוחניות גבוהות ביותר ודרכם מוזרם שפע וחיים לנשמה שבגוף. כאשר השם הוא ערטילאי ומפושט – כדוגמת השם צליל. אור. וכד' יש לדבר השפעה על הנפש. שמות של אנשים רשעים. כגון נמרוד או עומרי. הם שמות בעייתיים. כיום ישנו רצון להיות מקוריים ולתת שמות ייחודיים. הדבר יכול להיות מסוכן לילד. וכבר בתקופת חז"ל שלא היו משתמשים ברוח הקודש לקריאת השמות, החלו לקרוא בשמות ע"ש ההורים. כיום מאוד מומלץ לתת שמות תנכיים. מדמויות חיוביות המופיעות בתנ"ך. כמו כן נהגו בעם

לאשת חיל

או לא. בתת מודע הבעל מרגיש שבגללו את לא שמחה, מאוד חשוב לו לשמח אותך. אישה שמחה משמחת את בעלה גם בלי להתכוון לכך, הוא מרגיש שבזכותו את שמחה. זה משפיע עליו מאוד. ברגע שתחייכי שהוא נכנס ורק לאחר זמן מה תספרי לו את מה שעבר עליך היום זה יתקבל אחרת בראשו.. וינסה לליבו. יבין אותך יותר ויהיה רגוע יותר.

מצב רוח האישה משפיע על כל הבית. הילדים מרגישים אם אמא שמחה או עצובה, זה מנהל אותם רגשית בלי שישומו לב. האחריות כבדה אך מחמיאה. לשים דגש על הדרך להיות שמחה, מה עושה לי טוב כדי שאהיה שמחה ואתן לילדיי ובעלי אמא שמחה? מצווה חשובה לעזור את הבישולים ל-5 דקות ריקוד עם שירים שאת אוהבת ואז להמשיך לבשל בחיך. טעות לחשוב שרק אם אצא לנופש שבועיים בשווייץ אהיה מאושרת.. כתוב "עבדו את השם בשמחה" זה אומר שבורא העולם מצפה מאיתנו לעבוד אותו מתוך שמחה ואם הוא מבקש זאת מאיתנו בוודאי שנותן לנו את כל הכלים לכך. עצם המצווה לעבוד את השם בשמחה מחייבת אותנו לדעת שהמצוות שלנו היא הכי טובה ואיתה בלבד ניתן וחובה לשמוח !!! וזה הכוח שמאפשר לנו לשרוד את מהמורות החיים.

ברגע שנבין שמצב הרוח שלנו בידיים שלנו בלבד יהיה לנו קל יותר... אין בוקר שמחליט שהיום פלונית תקום במצב רוח מדוכא, גם אם מישגי מרגישה שהיום יש לה פחות אנרגיות – ניתן לייצר אנרגיות חיוביות. צריך לחיך, לשמוח, לשמוע שירים אהובים, לשמוע בדיחות ובכל אמצעי לדאוג לכך שאהיה שמחה. כמו שדואגים לאכול – לדאוג לשמוח. לא רק בשווייץ...

המצב רוח שלנו בידיים שלנו! אנחנו מחליטות האם לקום שמחות או עצובות, האם לקום בחוסר מצב רוח או בחיכים.. אנחנו בוחרות בידיים שלנו האם להתאכזב או להעריך..

השמחה לא תיפול עלינו משמיים, אף אחד לא יכריח אותך לחיך. ברגע שנבחר – נחייך. עצם החיך משדר הורמונים משמחים לגוף, אנרגיות חיוביות ועשייה. נותן הרגשה טובה ונינוחה. העצבות מגיעה ישירות מהיצר הרע.. העצב הוא שורש כל הבעיות וכל המחלות. העצבות נגרמת מהתעכבות על הנקודה השחורה וחוסר שימת לב לכל היתר.. להתעלם מהטוב והשפע שאנו מקבלים כל רגע. הדכאוניות גורמים להדרדרות נפשית ופיזית. וזו בחירה שלנו, על מה להתבונן. את מה להגדיל ואת מה להקטין. למה לתת חשיבות יותר ולמה פחות. האם לקום בבוקר להודות ולשמוח או לחפש מה לא טוב באותה מציאות ולהיות עצובים.

כל אישה צריכה לחפש ולמצוא את הדרכים שגורמות לה לשמוח, בין אם זה לצחק, להצחיק, לרקוד, לעשות חסדים וכדומה.. גם אם נראה לך שקמת במצב רוח ירוד – בידיך לשנות זאת. בידיך בלבד להתחיל לחיך ולהסתכל מה טוב בי, מה טוב לי ולמקד את המחשבה רק בחיובי.

ברגע שנעשה זאת החיים שלנו יראו טוב יותר, הילדים שלנו יהיו שמחים יותר. הבית יקבל אוירה נעימה וחמימה.. ברגע שאישה עצבנית או עצובה פותחת את הדלת לבעלה בהיכנסו הביתה מיד הבעל נסוג ונרשמת לו חוויה לא נעימה.. ואז אולי יעדיף לבוא מאוחר יותר או סתם יהיה חסר סבלנות ולא נבין מדוע. שהבעל נכנס הביתה האישה יכולה לאזור כוחות, להתאמץ ככל יכולתה – ולחייך! להיות שמחה.. גם אם עבר עליה יום מאתגר, גם אם כולם רבו והאוכל בדיק נשרף. בידיים שלך האם לחיך

פנינים מהפרשה

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל [א-א]

להודיע חיבתן שנמשלו לכוכבים (רש"י), בני ישראל חייבים לדעת, כי השם יתברך אוהב אותם, וכשם שברא את הכוכבים על מנת שיאירו בחשכת הלילה- כך ברא אותם על מנת שיפיצו את אור האלוקים ויחדירו למקומות החשוכים והמושפלים ביותר. (שפת אמת)

אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ [א-א]

דרכו של עולם, כאשר אדם עוקר מעיירה קטנה ספוגה תורה ויראת שמים אל כך גדול שטוף הפקרות והבלי הזמן-הרי הוא עצמו, שמנעוריו נתחנך ונתגדל בדרך היהדות, עודנו ממשיך לשמור תורה ומצוות כבתחילה, ואילו ילדיו ומסתגלים קימעה-קימעה לחיי ההפקר של הכרך עד שלבסוף הם סרים מדרך היהדות. לפיכך באה התורה להודיענו, כי אצל בני יעקב לא היו הדברים כך. בבואם מעבר הנהר, מסביבה של אמונה ויראת שמים, למצרים הטמאה והאלילית- נשארו בכל זאת "איש וביתו", לא כל כל שינוי בבית, והבנים הלכו בעקבות אבותיהם תוך התאמה מלאה... (הדרש והעיון)

עֵתָה תֵּרָאֶה אֲשֶׁר אָעָשָׂה לְפָרְעָה [ו-ו]

הרבי מלובלין והמגיד מקוזניץ ז"ל היו אומרים: כאשר אדם מישראל מתפלל בעת צרה, יבקש בעיקר על צער השכינה ולא על צער, כי כל עוד נוגע הדבר אליו יש מקום לקטרוג, ואילו בנוגע לצער השכינה, שמצטערת בצער של כל אדם מישראל, מוכרחים כל המקטרגים לסתום את פיהם. הגאולה אינה באה אלא לאחר שהכל כבר הסיחו דעתם ונתייאשו הימנה- כך אמרו חכמנו. והנה בני ישראל במצרים כבר נתייאשו מהגאולה, מחמת קושי גורלם, אבל משה עצמו עדיין היה מצפה לגאולה. עכשיו משהתחיל גם משה להסיח דעתו וצחק כי המצב הורע והחמיר יותר, אמר לו השם יתברך: עתה הגיעה השעה לגאול את ישראל. ככל שמחמיר המצב, וככל שמתגבר היאוש- מתקרבת יותר הגאולה. (פרדס יוסף)

סיפור לשבת

אם היה קיים "סולם חוצפה" ברזי-לי, המעשה הזה היה זוכה במירב הנקודות ... התרסה נועזת ומחוצפת שלא רבים כמותה נשמעו בין כותלי בית ספרנו, מסרת לו את הדף וחזרתי למקומי, מזווית עיני הצצתי וביקשתי לבחון את תגובתו נוכח ההפתעה, עיניו נחו על הדף, מבטו ננעץ בתשובה בודדת וקצרצרה שהייתה אמורה לתת מענה לכל השאלות... בתגובה קם ממקומו והחל לגשת אלי, ליבי הלם בפראות, התחרטתי, בפירוש התחרטתי! עסק ביש, בשביל מה היתי צריך להסתבך? אך את הנעשה אין להשיב ... ראייתי התערפלה, עכשיו תורי שמעתי את קולו מתוך הערפל, וביקשת שאני אעשה מה שאני רוצה נכון? אז עכשיו אני אגיד לך מה אני רוצה עצמתי את עיני בחוזקה כמו מנסה להיעלם אבל הרב עדין המשיך, "אני אגיד לך מה אני רוצה, ואז רעם קולו אני-רוצה-שאתה-תצליח !!! אתה שומע? אני רוצה שאתה ת-צ-ל-י-ח"

זו היתה נקודת מפנה עבורי, יש מי שמעונין באמת בהצלחתי, אז אני מצטרף לרצון הזה, במבט לאחר, חיי הנערות שלי מתחלקים לשניים, לפני אותה שאגה, ואחריה.

חלפו מאז הרבה שנים, מורי ורבי הרב דוד הכהן עדין הסתלק לעולם שכולו טוב מזה שנתיים, זכר צדיק לברכה, אך עד היום אני חש אליו חובה עמוקה, שלי ושל תלמידי-שלו! הוא מסיים את סיפורו האישי ופונה בקריאה "לעמיתי לחינוך הדור הבא" בה נשאל את עצמינו מידי פעם עד כמה אנו רוצים שתלמידנו יצליח לא התלמיד הקל והכישרוני אלא דווקא זה שהכי קשה ונראה חסר סיכוי יום אחד גם הוא יכול להיות מרביץ תורה ברבים, כמוני, בזכותם, לזכרו של הרב דוד הכהן עדין זצ"ל. **שבת שלום**

נער הייתי, נער ירושלמי צעיר שעדיין לא הגיע לגיל מצוות. כך נפתח סיפורו של הרב ק, שכיום מרביץ תורה באחת הערים החרדיות המרכזיות בארץ ישראל, חיו התנהלו למישרין עד היום בו החליטו הוריו מסיבות שונות לעבור למקום מגורים אחר. בני ברק, עיר התורה והחסידות נבחרה על ידם. "משבר מעבר דירה" הוא תסמונת מוכרת שעשויה להתלוות לילדים שבאמצע חייהם עוקרים לעיר אחרת, למרות שהילדים מסתגלים למצבים חדשים מהר יותר ממבוגרים, הרי שבעצם המעבר משפיע עליהם הרבה יותר בעוצמה, הבוגר נשאר בסופו של דבר באותו עולם מוכר, אם כי במקום חדש, בעוד הילד נעקף כליל מעולמו הקודם ונדרש להתחיל לבנות עולם חדש, "עברתי תקופה קשה", לא פשוט בכלל לעזוב את כל החברים שהכרתי עוד מכיתת גן, ולהיכנס לכיתה ז' בתלמוד תורה חדש ולא מוכר, המצב הרגשי גרם לירידה במוטיבציה, שגררה ירידה בלימודים ובעיות התנהגות, ומכאן הדרך קצרה חלילה ל..."

תלמוד תורה רזי-לי בנווה אחיעזר שבדרום העיר הוא מוסד חינוכי מוכר וותיק, לשם נכנס הילד כאשר עברו לבני ברק, ומצא את עצמו בכיתה שם כיהן כמחנך הרב דוד הכהן עדין,

כלפי הרב עדין היתה יראת כבוד טבעית, אף אחד לא העז להתחצף אליו, אף אחד אמרתי? אחד כן! וכך היה המעשה. יום אחד הודיע לנו הרב עדין על מבחן גדול בנביא שאנו הולכים לבצע, נלחצתי, ידעתי שלא הקשבתי בשיעורים, וגם הראש שלי לא היה ממש פנוי כעת כדי ללמוד או לחזור על החומר, יום רדף יום והמבחן הגיע, הדפיים מחולקים וליבי הולם, המצב היה לא רגיל, והתגובה שלי בהתאם -לא רגילה, לקחתי את הדף ושרבטתי עליו בזה הלשון, "אני לא יודע כ-ל-ו-ם", תעשה מה שאתה רוצה !!!

המשך מאמר השבוע:

גם קורח - עשיר גדול היה, גם גאון גדול בתורה, ואפילו זכה ברוח הקודש, אבל לא יכול היה לסבול את הצלחתם של משה ואהרן, עד שקינאה זו שיבשה עליו את דעתו. יחד אתו מאתיים וחמישים מגדולי ישראל (שכנראה גם בהם בערה מידה רעה זו), וחלקו על משה רבינו ואהרן אחיו, שהיו ענוותנים ביותר. אם נעצור ונתבונן לראות מה קרה שם, כל עם ישראל ראו את משה עולה להר סיני, וחוזר ופניו קורנות, עד שלא ניתן להסתכל בפניו, והבורא יתברך מתגלה עמו ואומר "אנכי השם אלוקיך", ובנוסף שכינה מדברת עמו בכל יום, האם יש סיכוי שאדם בר דעת יעז לחלוק עליו? ודאי שלא.

אם כן היאך בא קורח וחלק על משה ואהרן??? והתשובה ברורה - כשנכנסת באדם מידת הקנאה, דעתו מסתלקת ממנו, ויכול לחלוק אפילו על הקדוש ברוך הוא עצמו. וסופו של קורח, כך מובא בגמרא (סנהדרין קט:), שאין לו חלק לעולם הבא.

ירבעם בן נבט - היה גדול הדור בתורה, עד כדי כך היה גדול, שהגמרא מביאה שכל חכמי ישראל היו לפניו כעשבי השדה, (כדי לשבר את האזון יודע את כל התורה כולה בעל פה). רק דבר אחד הוא שכח, או לא השכיל להבין, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם" (אבות פ"ד משנה כא). לאחר שחטא אומרת הגמרא (סנהדרין קב.) עדיין נגלה אליו השם יתברך, ואמר לו: "חזור בך, ואני אתה ובן ישי נטייל בגן עדן!" שאל ירבעם: "מי בראש?" ענה לו הקדוש ברוך הוא: "בן ישי בראש!" "אם

כך" - ענה ירבעם - "אני מוותר..." לא יאומן...

בורא עולם בכבודו ובעצמו פונה אליו שיחזור בתשובה, ובתחילה אמר לו "אני אתה ובן ישי נטייל בגן עדן", שכוונת השם יתברך בתחילה שירבעם יהיה קודם לדוד, אבל הוא רצה "לשמוע" במפורש שהוא יותר טוב מדוד, ויצעד לפניו בגן עדן. ואף הוא נכרת מהעולם הזה ומהעולם הבא, וכל זה בגלל שלא השכיל לבער מתוכו את הקנאה.

כך היה סופו של אבשלום בנו של דוד המלך, שחמד את מלכות אביו, עד שהעז להנהיג מרד כנגד אביו מולידו, היש כפוי טובה גדול מזה?

ואל נטעה לחשוב שאדם פשוט היה אבשלום, אלא גדול בתורה וביראה היה, אלא רק הקנאה במלכות אביו העבירה עליו את דעתו, עד שעשה מעשים נוראיים לנשותיו של דוד, כמו שמוכא בספר שמואל, ורצה להרוג את אביו, שהיה צדיק וקדוש, וסופו שנהרג על ידי יואב בן צרויה, ואם לא היה דוד מתפלל עליו כדי להעלותו מהגיהנום, סופו היה רע ומר. כך היה לאורך כל הדורות עם אנשים חשובים שהקנאה העבירה אותם על דעתם ואם ברצוננו לזכות לעשות נחת רוח למלך מלכי המלכים באמת ולזכות בחיים של שמחה בעולם הזה ובבא עלינו לעשות כל שביכולתנו לבער מתוכנו את מידת הקנאה ולהכניס בליבנו אהבת ישראל ועין טובה לכולם. מתוך הספר "יגל ליבי בישועתך". שבת שלום

בשבת והלל להשם יתברך שמחים אנו להודיע כי יצא לאור הספר

"יגל ליבי בישועתך"

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

בנושאים אמונה וביטחון, שמחה בעבודת השם, שלוה, סבלנות, וקנאה.

איך אפשר להיות מאושר?
מהי אמונה?
איך אפשר לדעת שיש בורא לעולם?
מהו הבוטח בהשם?
איך אפשר להיות בוטח בהשם?
למה באים משברים?
הכל לטובה?
מחפשים ישועה?
מהי עונה אמיתית?
הדרך להגיע לעונה!
הבטחה לעשירות!
סבלנות
איך אפשר להגיע לשלווה נפש?
למה חייבים להיות בשמחה?

תשובות לשאלות אלו יתבארו בספר זה

ניתן להשיג את הספר אצל:

בני ברק - בית מדרש "יביע אומר", עוילא 41, 03-8000-770 - חדרה - מנ"ש ארבל, הבריגדה היהודית 5, גאולגה 055-8848220
ירושלים - משפחת דמארי, בלוי 27 שבי סנהדריה - מודיעין - מנ"ש בליסאינו 08-9725742
אשדוד - צורי בוארון 052-6558387 - נתניה - מנ"ש כהן, לבונטין 26

רוצה להיות שותף באחזקת תורה של 84 אברכים?

בית המדרש "יביע אומר" בבני-ברק מציע לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות. בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

בתרומה של 180 ש"ח למשך 24 חודשים
הנך שותף וגם תקבל מתנה
פיטום הקטורת
על קלף עם בית מהודר
שנכתב ע"י סופר אברך ירא שמים
כפי שכתב הרב יצחק פלאי בספרו שמסוגל לפתח

בתרומה של 100 ש"ח למשך 12 חודשים תקבל
סכין מכסף
של חברת הצורפים
עם חריטה של שמות המסוגלים לפרנסה

לפרטים חייגו: 03-8000770

ואתה שותף לאלפי שיעורי תורה שאנשים ישמעו ויתחזקו אפשר גם בתשלומים

הדפסת 1000 דיסקים של הרב יגאל כהן סה"כ 800 ש"ח

להצטרפות חייגו 03-8000770

באפשרותך לזכות את הרבים בכסף קטן